

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

เอสเธอร์

คำนำ

เอสเธอร์เป็นชื่อของหญิงสาวคนหนึ่ง นางเป็นหญิงกำพร้าชาว ยิวที่อยู่ภายใต้การดูแลของโม รเดคัยลูกพี่ลูก น้องของนาง เมื่อกษัตริย์อา ห สู เอ รัส แห่ง เปอร์เซียได้หย่าขาดจากพระ ราชนีองค์แรก เขาก็ได้เลือกเอสเธอร์มาเป็นราชินี องค์ใหม่ แต่โม รเดคัยสั่งห้ามไม่ให้เอสเธอร์บอกใครว่านางเป็นคนยิว

มีชายคนหนึ่งชื่อฮา มาน เขามี ตำแหน่งสูงสุดรองจากกษัตริย์ เขาเกลียดคน ยิวมาก จึงวางแผนลอบให้ กษัตริย์ออกกฎหมายที่อนุญาตให้ฆา ทชาวยิวทุกคน เอสเธอร์ก็เลยต้องเสี่ยง ชีวิตของ นางและช่วยชีวิตคน ยิวไว้ได้ ในที่สุด อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก หนังสือเล่มนี้

จากเรื่อง นี้เราจะเห็นว่าพระเจ้า สามารถทำงานหลังจากเพื่อปกป้องและ ดูแลคนของพระองค์ และเรายังเห็น อีกว่า หลายครั้งกรรมจะสนองกรรม เช่น ตัวอย่างของฮา มาน เขาวางแผน และได้รับอำนาจที่จะฆ่าชาว ยิว แต่ชาว ยิวกลับได้ รับอำนาจที่จะทำลายศัตรู ของพวก เขา (เอสธ. ๓:๑๐-๑๔ และ ๘:๒-๑๓) ฮา มานคิดที่จะยกตัวเองให้ได้ รับเกียรติ แต่กลับต้องยกผู้อื่นให้ได้รับ เกียรติ (เอสธ. ๖:๖, ๑๑) ฮา มานเตรียม ไม้สำหรับเสียบประจานโม รเดคัย แต่ กลับถูกเสียบเอง (๕:๑๔ และ ๗:๙-๑๐)

ชาว ยิวจะอ่านหนังสือเล่ม นี้ทุก ปี ในเทศกาลปุ ริม ที่เฉลิมฉลองเวลาที่ พระเจ้าช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากแผน งานของศัตรูที่พยายามจะทำลายล้าง

พวก เขา หนังสือเล่ม นี้ส่ง เสริมและ ปลุกใจให้พวก เขารักชาติ ตามแบบ อย่างของโม รเดคัย ที่แสวงหาความเป็นอยู่ที่ดีให้ประชาชนของเขา และนำ สันติสุขมาให้ทุกคน ยิวทั้งหมด (เอสธ. ๑๐:๔)

ราชินีรัชที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งกษัตริย์

๑ เรื่องเหล่านี้ เกิด ขึ้นในสมัยของ กษัตริย์อา ห สู เอ รัส พระองค์เป็นคน เดียวกับอา ห สู เอ รัส ที่ครอบครองหนึ่ง ร้อย ยี่สิบ เจ็ดมณฑล ตั้งแต่ประเทศอินเดียไป จนถึงคูช ^๑ ในเวลานั้นกษัตริย์อาหสุเอรัสนั่ง อยู่บนบัลลังก์ในเขตวังของเมืองสุสา

^๒ ในปีที่ สามที่พระองค์ครอง ราชย์อยู่นั้น พระองค์ได้จัดงาน เลี้ยงขึ้นให้กับเจ้า หน้าที่ และพวกผู้นำทุก คนของพระองค์ รวมทั้ง พวกแม่ทัพทั้งหลายของเปอร์เซียและมีเดีย ตลอด จนบรรดาขุนนางและพวกเจ้า หน้าที่ ประจํามณฑลต่างๆ งาน เลี้ยงนี้ได้จัด ขึ้น หนึ่ง ร้อยแปด สิบวัน พระองค์ได้ออวดถึง ความร่ำรวยอันมหาศาลของอาณาจักรของ พระองค์ และสง่าราศีและบารมีอันมีค่าอย่างยิ่งยวดของพระองค์ ^๓ หลังจากเสร็จงาน เลี้ยงนี้แล้ว พระองค์ก็ได้จัดงาน เลี้ยงขึ้นเป็นเวลาเจ็ดวัน งานนี้จัดขึ้นในสวน ภายในเขตวังของพระองค์ พระองค์ได้เชิญ ทุก คนที่อยู่ในเขตวังของเมืองสุสา ตั้งแต่ คนที่มีหน้ามตาที่สุดไปจนถึงคนที่กระจะออก ง่อยที่สุด ^๔ ภายในสวนนั้นตกแต่งด้วย เชือกที่ทำจากลินินอย่างดีและขน แกะสี ม่วง คล้องกับหิ้งเงินที่ติดอยู่บนเสาหินอ่อน มี แก้วอันอนที่มาจากทองคำและเงิน แก้วเหล่านี้ ตั้งอยู่บนพื้นปูด้วยกระเบื้องเคลือบสลั บสี ที่ประกอบขึ้นด้วยหินสี ม่วง หิน อ่อนสี ขาว เปลือกหอย มุก และหินอ่อนสี เข้ม ^๕ เครื่อง ตุ่มต่างๆใส่อยู่ในถ้วยทองคำ และถ้วยทุก ใบก็แตก ต่างกัน มีเหล่า อองุ่นมากมายจาก

* ๑:๑ อาหสุเอรัส หรือ ในภาษากรีก เรียกว่า “เซอร์เซส” พระองค์เป็นกษัตริย์ของอาณาจักร เปอร์เซีย ปกครองในปี ๔๘๖-๔๖๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด ต่อจากพ่อของเขามีนามว่า ดา ริ อัส ดา ริ อัส ได้อนุญาตให้คนยิวกลับเปื่อยยุดาห์ และสร้างวิหารขึ้นมาใหม่ในเมืองเยรูซาเล็ม แต่คนยิวส่วนใหญ่ยังคงกระจัดกระจายกันอยู่ตามเมืองต่างๆของอาณาจักรเปอร์เซีย เมื่อลูก ของกษัตริย์อา ห สู เอ รัสขึ้นครอง ราชย์ พระองค์ก็ได้สนับสนุนให้เน หะ มี ยาห์กลับไปสร้าง กำแพงเมืองเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่

† ๑:๑ ประเทศอินเดียไปจนถึงคูช ประเทศอินเดียในที่ นี้ ปัจจุบันนี้คือประเทศปากีสถาน “คูช” ในปัจจุบันคือประเทศซูดาน

กษัตริย์ เพราะพระองค์ใจดี ๘ ไม่มีข้อห้ามสำหรับการ์ ตีม เพราะกษัตริย์ได้สั่งพวกพนักงานที่อยู่ในวังทุกคน ให้บริการเครื่องดื่มกับแต่ละคนมากเท่าที่เขาต้องการ

๙ ในขณะที่เดียวกัน ราชนีวีซ ที่ก็ได้จัดงานเลี้ยงให้บรรดาผู้ หญิงที่อยู่ในวังของกษัตริย์อาหสุเอรัสเหมือนกัน

๑๐ ในวันที่เจ็ดของงานเลี้ยง เมื่อกษัตริย์เริ่มมีนจากเหล่า อองุ่นแล้ว พระองค์สั่งให้เมहुมาน บิสธา ฮาโรโบนา บิกธา อูบักธา เศธาร์ และคาร คาส ผู้เป็นขันทีทั้งเจ็ดของพระองค์ว่า ๑๑ ให้ไปนำตัวราชนีวีซ ที่มาเข้าเฝ้าพระองค์ ให้นำนางสวมมงกุฎมาด้วย เพื่อพระองค์จะได้วัดความงามของนางต่อประชาชนทั้ง หลายและต่อบรรดาเจ้า หน้าที เพราะนางมีความงดงามยิ่งนัก

๑๒ แต่ราชนีวีซ ที่ไม่ ยอมมาเข้า เฝ้าตามคำคำสั่งของกษัตริย์ที่สั่งผ่านมาจากพวกขันทีเหล่านั้น กษัตริย์จึงโกรธและเดือดดาลมาก

๑๓ ตั้ง นั้นพระองค์จึงปรึกษาพวกผู้ รู้ของพระองค์ ตามปกติแล้วกษัตริย์จะปรึกษาพวกผู้รู้เหล่านั้น ในเรื่องกฎหมายและขั้นตอนทางกฎหมาย ๑๔ ผู้รู้พวกนี้ใกล้ชิดกับกษัตริย์มาก พวกเขามีชื่อว่าคารเซนา เซธาร์ อัธมาธา ทารูซิช เมเรส มารเสนา และเมมุคาน ผู้รู้ทั้งเจ็ดนี้เป็นเจ้า หน้าทีที่สำคัญมากของเปอร์เซียและมีเดีย พวก เขาเข้า เฝ้ากษัตริย์อยู่เป็นประจำ พวก เขามีอำนาจมากในอาณาจักร ๑๕ กษัตริย์อาหสุเอรัสถามพวกเขาว่า “ตามกฎหมายแล้ว เราควรจะทำอย่างไร ดีกับราชนีวีซ ที่ ที่นางขัดขืนคำสั่งของกษัตริย์ที่ได้สั่งผ่านไปทางพวกขันที”

๑๖ แล้วเมมุคานได้ตอบต่อกษัตริย์ ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ทั้งหลายว่า “ราชนีวีซที่ไม่เพียงแต่ทำผิดต่อกษัตริย์เท่านั้น พระนางยังทำผิดต่อเจ้า หน้าทีทุกคนและประชาชนทั้ง หลายที่อาศัยอยู่ในทุกมณฑลของพระองค์ด้วย

๑๗ เพราะพวกผู้ หญิงทุกคนจะได้ยินถึงสิ่งที่พระนางได้ทำไป แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะพากันดูถูกสามีมองตน พวกเขาจะอ้างว่า ‘ตอนที่กษัตริย์อาหสุเอรัสสั่งให้ราชนีวีซ ที่เข้า เฝ้าพระนางยังไม่ยอมไปเข้าเฝ้ากษัตริย์เลย’

๑๘ ในวันที่ พวกภรรยาของเจ้า หน้าทีในเปอร์เซียและมีเดีย ที่ได้ยินถึงสิ่งที่ราชนีวีซ ได้ทำไป ก็จะถูกต่ออย่าง นั้นเหมือนกันกับสามีของพวกเขา เขาที่เป็นเจ้า หน้าทีของกษัตริย์

และการดูถูกและความโกรธเกรี้ยวก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่รู้จักจบสิ้น

๑๙ ตั้ง นั้นถ้าพระองค์เห็น ด้วย ข้าพเจ้าขอแนะนำว่า ให้พระองค์ออกคำสั่งและให้จัดบันทึกลงในกฎหมายของเปอร์เซียและมีเดียที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ คือ ราชนีวีซที่ไม่อาจเข้าเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสได้ก็ต่อไป และพระองค์จะมอบตำแหน่งราชินีของพระนาง ให้กับหญิงอื่นที่ดีกว่า ๒๐ แล้วคำสั่งนี้ของพระองค์ จะถูกประกาศไปทั่วราชอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ แล้วพวกผู้ หญิงทั้งหลายจะได้ให้เกียรติสามีมองตนไม่ว่าสามีของ เขาจะเป็นคนมีหน้ามีตาหรือคนต่ำต้อยก็ตาม”

๒๑ ทั้งกษัตริย์และพวกเจ้า หน้าทีทั้งหลายของพระองค์ ต่างพอใจมากกับคำแนะนำนี้ ตั้ง นั้นกษัตริย์จึงทำตามคำแนะนำของเมมุคาน ๒๒ จดหมายได้ถูกส่งไปทั่วทุกมณฑลของพระองค์ โดยเขียนเป็นตัว อักษรของแต่ละมณฑล และเขียนถึงแต่ละชนชาติตามภาษาของพวกเขาเอง จดหมายเหล่านี้ ได้เขียนประกาศว่า “ให้ผู้ชายแต่ละ คนปกครองดูแลครอบครัวของตน และให้พูดภาษาของชนชาติตัวเอง”

เอสเธอร์ได้ขึ้นเป็นราชินี

๒ หลังจาก นั้น เมื่อกษัตริย์อาหสุเอรัส ๒ หมายโกรธแล้ว พระองค์ก็คิดถึงพระนางวีซ ที่ และสิ่งที่พระนางได้ทำไป รวมทั้งคำสั่งที่พระองค์ได้ออกมาเกี่ยวกับพระนาง ๒ พวกคนรับใช้พระองค์ได้เสนอกับกษัตริย์ว่า “น่า จะให้มีการค้นหาสาวแรก รุ่นที่บริสุทธิ์ทั้งหลายมาให้กับกษัตริย์ ๓ ขอให้พระองค์แต่งตั้งเจ้า หน้าทีทุกมณฑลในอาณาจักรของพระองค์ ให้ออกไปรวบรวมสาวแรก รุ่นที่บริสุทธิ์ทั้งหลาย แล้วนำมาที่เขตวังในเมืองสุสา ให้ส่งพวกนางไปอยู่กับพวกผู้ หญิงของกษัตริย์ และให้เสกขันทีของกษัตริย์ ทำหน้าที่ดูแลสาวงามเหล่านี้ ให้เขาบำรุงผิวให้กับสาวงามเหล่านี้ ๔ สาวงามคนใดที่พระองค์ถูกใจ ก็จะได้เป็นราชินีแทนพระนางวีซ ที่” กษัตริย์ชอบข้อ เสนอนี้ พระองค์จึงทำตามนั้น

๕ มีชาว ยิวคนหนึ่งอาศัยอยู่ในเขตวังในเมืองสุสา เขามีชื่อว่าโม รเดคัยเป็นลูกชายของยา อีร์ ที่เป็นลูกชายของชิ เมอี ที่เป็น

ลูกชายของคีซ ชาวเบนยามิน ๖ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ของบาบิโลนได้กวาดต้อนคีซบรรพบุรุษของโมรเดคัยไปเป็นเชลยจากเมืองเยรูซาเล็ม พวกเขา นอนอยู่ในกลุ่มที่ถูกกวาดต้อนไปพร้อมกับเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์ ๗ โมรเดคัยได้ดูแลอาดาซาร์ห์ หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า เอสเธอร์ ซึ่งเป็นลูกสาวของลุงเขา โมรเดคัยรับเอสเธอร์มาเป็นลูก เมื่อพ่อแม่ของเธอตาย เอสเธอร์มีรูปร่างหน้าตาที่สวยงามมาก

๘ เมื่อคำสั่งของกษัตริย์ถูกประกาศออกไป ก็มีหญิงแรก รุ่นเป็นจำนวนมากถูกรวบรวมมาที่เขตวังในเมืองสุสา มาอยู่ภายใต้การดูแลของเฮกัย เอสเธอร์ก็ถูกพามาที่วังของกษัตริย์ด้วย และอยู่ในความดูแลของเฮกัย ผู้ดูแลพวกผู้หญิงทั้งหลายของกษัตริย์ ๙ เฮกัยชอบเอสเธอร์ และเธอก็กลายเป็นคนโปรดของเขา ดังนั้นเฮกัยจึงรับบำรุงผิวพรรณให้กับเอสเธอร์ และให้อาหารที่พิเศษกับนาง เขายังได้คัดเลือกหญิงรับใช้เจ็ด คนจากวังของกษัตริย์ เพื่อให้มารับใช้เอสเธอร์ หลังจากนั้นเขาได้ย้ายเอสเธอร์และสาวรับใช้เจ็ด คนไปอยู่ในที่ที่ดีที่สุดของบริเวณที่พวกผู้หญิงของกษัตริย์อยู่กัน ๑๐ เอสเธอร์ไม่ได้เปิดเผยความเป็นมาของเธอหรือบรรพบุรุษของเธอว่าเป็นใคร เพราะโมรเดคัยได้สั่งห้ามเธอไว้ ๑๑ โมรเดคัยจะเดินเล่นอยู่หน้าลานที่พีกของพวกผู้หญิงเหล่านั้นทุกวัน เพื่อจะได้รู้ความเป็นอยู่ของเอสเธอร์ และดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับเธอบ้าง

๑๒ ก่อนที่หญิงสาวเหล่านี้จะได้เข้าเฝ้ากษัตริย์ พวกเขาจะต้องผ่านชั้นตอนการบำรุงผิวพรรณเป็นเวลาสิบสองเดือนเสียก่อน คือต้องอาบน้ำมันกำยานเป็นเวลาหกเดือน และอาบน้ำหอมอีกหกเดือน พร้อมกับตกแต่งด้วยเครื่องสำอางต่างๆ ๑๓ ถึงตอนนั้นหญิงสาวที่จะไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ก็มีสิทธิที่จะขออะไรก็ได้จากที่พีกของพวกนาง ดิดตัวไปยังวังของกษัตริย์ ๑๔ สาวงามแต่ละคนจะถูกส่งเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ในตอนเย็น และกลับออกมาในตอนเช้า นางจะได้ไปอยู่ในที่พีกแห่งใหม่ ภายใต้การดูแลของซาอัสกาส ผู้เป็นชั้นที่ของกษัตริย์ เขาดูแลพวกนางสนมของกษัตริย์ นางจะไม่ได้เข้าเฝ้ากษัตริย์อีก

นอกจากกษัตริย์จะถูกใจนาง และเรียกหาชื่อนางอีกครั้งหนึ่ง

๑๕ เมื่อถึงเวลาที่เอสเธอร์จะต้องไปเข้าเฝ้าเธอไม่ได้ขออะไรติดตัวไปเลย นอกจากที่เฮกัยบอกให้เธอขอ เฮกัยเป็นชั้นที่ของกษัตริย์ที่ดูแลพวกผู้หญิงเหล่านี้ เอสเธอร์ชนะใจทุกคนที่พบเห็นเธอ เอสเธอร์ผู้นี้คือลูกสาวของอาบิฮายิลที่เป็นลุงของโมรเดคัย โมรเดคัยได้รับเธอไว้เป็นลูกสาว ๑๖ เอสเธอร์ถูกนำตัวไปเข้าเฝ้ากษัตริย์อาหุสุเอรัสในวังของพระองค์ในเดือนที่สิบซึ่งเป็นเดือนเทเบท ตรงกับปีที่เจ็ดของรัชกาลของพระองค์

๑๗ กษัตริย์รักเอสเธอร์มากกว่าหญิงอื่นใด เธอเป็นที่โปรดปรานของพระองค์ และพระองค์ก็ได้เอ็นดูนางมากกว่าหญิงบริสุทธิ์ทุกคน ดังนั้นพระองค์จึงสวมมงกุฎบนศีรษะนาง และแต่งตั้งให้นางเป็นราชินีแทนพระนางวัชที ๑๘ แล้วกษัตริย์ก็ได้จัดงานเลี้ยงอย่างใหญ่โตให้กับเอสเธอร์ เลี้ยงเจ้าหน้าที่และผู้นำทุกคนของพระองค์ พระองค์ประกาศให้วันนั้นเป็นวันหยุดสำหรับมณฑลทุกแห่ง และมอบของขวัญให้กับประชาชน เพราะพระองค์เป็นกษัตริย์ที่ใจดี

โมรเดคัยล่วงรู้แผนชั่วร้าย

๑๙ ในขณะที่พวกเขาคนรับใช้ของกษัตริย์กำลังรวบรวมสาวแรก รุ่นที่บริสุทธิ์อีกรอบหนึ่ง โมรเดคัยก็เป็นเจ้าหน้าที่รับใช้อยู่ในวังของกษัตริย์ ๒๐ เอสเธอร์ยังไม่ได้เปิดเผยสัญชาติหรือประวัติของครอบครัวเธอให้ใครรู้ ตามที่โมรเดคัยได้สั่งเธอไว้ เธอยังคงเชื่อฟังโมรเดคัยเหมือนกับตอนที่เธออยู่ในความดูแลของเธอ

๒๑ ในระหว่างที่โมรเดคัยทำหน้าที่อยู่ในวังนั้น บิกธานและเทเรซ ผู้เป็นชั้นที่สองคนของกษัตริย์ ที่เป็นยามเฝ้าทางเข้าห้องต่างๆของกษัตริย์ เกิดโกรธแค้นกษัตริย์อาหุสุเอรัสขึ้นมา จึงวางแผนฆ่าพระองค์ ๒๒ โมรเดคัยล่วงรู้แผนนั้น เขาจึงบอกกับราชินีเอสเธอร์ และพระนางก็บอกกับกษัตริย์ นางบอกกษัตริย์ด้วยว่า โมรเดคัยเป็นคนบอกเรื่องนี้ให้เธอรู้ ๒๓ เมื่อมีการสอบสวนเรื่องนี้และพบว่า เป็นความจริง ชุณหูที่ทั้งสองจึงถูกเสียบประจาน เรื่องเหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกจด

*๒:๒ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในปี ๕๕๗ ก่อนพระเยซูมาเกิด

บันทึกไว้ต่อหน้ากษัตริย์ในหนังสือเหตุการณ์รายวันของพระองค์

แผนของฮามานที่จะทำลายชาวยิว

๓ หลัง จากที่เกิดเหตุการณ์เหล่านี้ ขึ้น กษัตริย์อาหสุเอรัสได้เลื่อนยศให้กับฮามาน ลูกชายของฮัมเมดาธา ชาวอากัก พระองค์เลื่อนตำแหน่งให้ กับเขาสูงกว่าเจ้าหน้าทีทุก คนที่อยู่กับพระองค์ ๒ เจ้าหน้าทีทุก คนของพระองค์ที่ทำ หน้าทีรับ ใช้ออยู่ในวัง ต่างพากันคุกเข่าลงก้มกราบต่อฮามานตามคำสั่งของกษัตริย์ แต่โมรเดคัยไม่ยอมคุกเข่าลงก้มกราบเขา *๓ พวกเจ้าหน้าที่ของกษัตริย์ที่รับ ใช้ออยู่ในวังจึงถามโมรเดคัยว่า “ทำไมเจ้าถึงไม่คุกเข่าลงก้มกราบฮามานตามคำสั่งของกษัตริย์”

๔ พวก เขาได้พูดเรื่อง นี้กับโมรเดคัยหลายครั้งหลายหน แต่โมรเดคัยยังไม่ ฟังพวกเขา พวกเขาจึงไปฟ้องฮามาน พวกเขาเอ่ยว่า “รู้ว่าข้อ แก้วที่โมรเดคัยให้ นั้นฟังขึ้นหรือเปล่า เพราะโมรเดคัยบอกกับพวกเขาว่าโมรเดคัยเป็นชาวยิว ๕ เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่ยอมคุกเข่าลงก้มกราบเขา เขาก็โกรธมาก ๖ เพราะเขารู้ว่าโมรเดคัยเป็นคนยิว เขาจึงคิดว่าฆ่าแค่โมรเดคัยคนเดียวไม่พอ ต้องกำจัดคนของโมรเดคัยด้วย คือชาวยิวทุก คนที่อาศัยอยู่ทั่วราชอาณาจักรของกษัตริย์อาหสุเอรัส

๗ ในปีที่สิบ สองที่กษัตริย์อาหสุเอรัสครองราชย์ ในเดือนแรก คือเดือนนิसान ฮามานได้ทำการเสียดายเพื่อหาวันและเดือนที่จะกำจัดชาวยิว และมันก็ตกเป็นวันที่สิบ สามของเดือนสิบสองคือเดือนอาดาร์ (ในสมัยนั้นสิ่งที่ใช้ในการเสียดายนี้ มีชื่อเรียกว่า “เปอร์”) ๘ ฮามานพูดกับกษัตริย์อาหสุเอรัสว่า “มีคณอยู่กลุ่มหนึ่งที่กระจัดกระจายอาศัยอยู่ทั่วทุกมณฑลในราชอาณาจักรของพระองค์ แต่พวกเขาแยก ตัวออกจากคนอื่น กฎหมายของพวกเขาแตกต่างจากกฎหมายของคนอื่นๆทั้งหมด พวกนี้ไม่ยอมเชื่อฟังกฎหมายของพระองค์ ดังนั้นมันไม่มี

ประโยชน์อะไรสำหรับพระองค์ที่จะเก็บคนพวกนั้นไว้

๙ ถ้าพระองค์เห็นดีด้วย ขอพระองค์เขียนเป็นกฎหมายมาให้ทำลายคนพวกนี้เสีย และข้าพเจ้าจะถวายเงินประมาณสามร้อยสี่สิบห้าตัน ให้กับเจ้า หน้าทีของกษัตริย์เพื่อเอาไปเก็บไว้ในคลังหลวง”

๑๐ กษัตริย์จึงถอดแหวนจากนิ้ว มือของพระองค์ มอบให้กับฮามาน ลูกชายของฮัมเมดาธา ชาวอากัก ฮามานเป็นศัตรูของชาวยิว ๑๑ กษัตริย์พูดกับฮามานว่า “เราจะมอบเงินและคนเหล่านั้นให้กับเจ้า เจ้าอยากจะทำอะไรกับพวกเขา ก็ไปทำได้เลย”

๑๒ แล้วในวัน ที่สิบ สามของเดือนแรก ฮามานได้เรียกพวกเสมียนของกษัตริย์มา และให้พวกเสมียนเขียนทุก อย่างตามที่เขา สั่งพวกเขา เขาเขียนเป็นภาษาของคนต่างๆเหล่านั้น และส่งไปยังพวกผู้ควบคุมภาค พวกผู้ว่าราชการของแต่ละมณฑล รวมทั้งเจ้าหน้าทีของประชาชนทุกคนในทุกมณฑล คำสั่งนี้ได้เขียนขึ้นภายใต้ชื่อของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับตราด้วยแหวนของพระองค์

๑๓ แล้วพวกผู้ส่งสารก็นำจดหมายเหล่านี้ ไปแจกจ่ายตามมณฑลต่างๆทั่วทุก แห่งที่อยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ ในจดหมายเขียนว่า “ให้ทำลายล้างและฆ่าชาวยิวทุกคนให้พินาศสิ้นไป ทั้งคนหนุ่มและคนแก่ ทั้งผู้หญิงและเด็กเล็กๆ ให้ลงมือในวัน ที่สิบ สามของเดือนสิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ และให้ยึดข้าวของทั้งหมดของพวกเขาไว้

๑๔ พวกสำเนาของจดหมายคำ สั่งนี้ ให้ประกาศเป็นกฎหมายออก ไปทั่วทุกมณฑล และประกาศออกไปให้กับทุกชนชาติได้รับ รู้เพื่อทุกคนจะได้เตรียมพร้อมสำหรับวันนั้น”

๑๕ คนส่งสารเหล่านั้น จึงรีบออกไปทำตามคำสั่งของกษัตริย์ ในขณะที่กฎหมายนี้ก็ได้ออกประกาศในเขตวังของเมืองสุสาห์เหมือนกัน พระองค์นั่งติดอยู่กับฮามาน ในขณะที่เมืองสุสาห์ตกอยู่ในภาวะตื่นกลัว

* ๓:๒ สาเหตุที่โมรเดคัยไม่ยอมก้มกราบฮามาน คงเป็นเพราะฮามานสืบเชื้อสายมาจากอากัก ผู้เป็นกษัตริย์ของเผ่าอามาเลค ซึ่งเผ่านี้เป็นศัตรูของอิสราเอลที่พระเจ้าสาปแช่งมาตั้งแต่สมัยครั้งอิสราเอลอพยพออกมาจากอียิปต์ ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสืออพยพ ๑๗:๘-๑๖ และหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติ ๒๕:๑๗-๑๘

โมรเดคัยเรียกร้องให้เอสเธอร์ช่วยเหลือชาวยิว

๑ เมื่อโมรเดคัยรู้เรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้น เขาก็ฉีกเสื้อผ้าตัวเอง ใส่ชุดผ้ากระสอบ เอาซี เก้ามาโรย หัว แล้วออกไปกลางเมืองร้องไห้คร่ำครวญเสียงดังด้วยความขมขื่น ^๒โมรเดคัยเดินไปได้แค่หน้าประตูวังเท่านั้น เพราะคนที่สวมชุดผ้ากระสอบไม่สามารถผ่านเข้าประตูวังไปได้ ^๓ในทุกมณฑลที่ได้รับคำสั่งของกษัตริย์ มีแต่ความทุกข์ระทมอันใหญ่หลวงในหมู่ชาวยิว พวกเขาอดอาหาร ร้องไห้คร่ำครวญเสียงดัง พวกชาวยิวส่วนใหญ่ปูผ้ากระสอบและโรยซี เก้าบน มัน แล้วนอนบนผ้านั้น

^๔พวกสาวใช้และขันทีของเอสเธอร์มาเข้าเฝ้าพระนาง และรายงานเรื่องโมรเดคัยให้พระนางฟัง ทำให้พระนางเป็นทุกข์และกลุ้มใจมาก ดังนั้นพระนางจึงส่งเสื้อผ้าไปให้โมรเดคัย แทนชุดผ้ากระสอบของเขา แต่โมรเดคัยไม่ยอมรับเสื้อผ้าที่ส่งมา ^๕เอสเธอร์จึงเรียกฮาธาคมาพบ ฮาธาคเป็นขันทีที่กษัตริย์ส่งให้มารับใช้พระนาง และพระนางสั่งให้เขาไปดูว่าทำไมโมรเดคัยทำอยู่นั้นหมายถึงอะไร และทำไมถึงทำอย่างนั้น ^๖ฮาธาคจึงไปพบโมรเดคัยที่ลาน เมืองหน้าประตูวัง ^๗โมรเดคัยเล่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้เขาฟัง และบอกถึงจำนวนเงินที่ฮามานสัญญาว่าจะถวายเข้าคลังหลวงเพื่อทำลายชาวยิว ^๘โมรเดคัยยังมอบสำเนาจดหมายคำสั่งที่เขียนออกมาจากเขตวังของเมืองสุสาเรื่องทำลายชาวยิว ให้กับฮาธาคด้วย เพื่อฮาธาคจะได้นำไปให้เอสเธอร์ดู และจะได้อธิบายเรื่องทั้งหมดให้พระนางเข้าใจ โมรเดคัยได้กำชับให้ฮาธาคบอกให้เอสเธอร์ไปเข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อวิงวอนขอความเมตตาจากกษัตริย์ให้กับโมรเดคัยและคนของพระนางด้วย

^๙ฮาธาคจึงกลับไปเล่าให้เอสเธอร์ฟังถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่โมรเดคัยบอกเขา

^{๑๐}เอสเธอร์จึงบอกกับฮาธาคให้ไปบอกกับโมรเดคัยว่า

^{๑๑}“เจ้าหน้าที่ของกษัตริย์ทุกคน และประชาชนทั้ง หลายในมณฑลของกษัตริย์ต่างก็รู้ว่า ถ้าชายหรือหญิงคนใดไปเข้าเฝ้า

กษัตริย์ที่ลานชั้น ใน โดยไม่มีรับสั่งเรียก จะมีโทษถึงตาย ยกเว้นแต่ว่าพระองค์จะยื่นคทาทองคำให้ คนนั้นถึงจะรอดตาย แต่พระองค์ไม่ได้เรียกหาถูกเป็นเวลาสามสิบวันแล้ว”

^{๑๒}เมื่อโมรเดคัยได้ฟังถึงสิ่งที่เอสเธอร์ส่งมาบอก ^{๑๓}โมรเดคัยก็ตอบกลับไปว่า “เอสเธอร์เอ๋ย ในพวกยิวทั้งหมด เธอคิดว่าจะมีแต่เธอเท่านั้นหรือที่รอดเพราะอยู่ในวัง”

^{๑๔}ถ้าในครั้งนั้น เธอทำเป็นนิ่งเฉย ความช่วยเหลือและการปลดปล่อยของพวกชาวยิวก็จะมาจากที่อื่น แต่เธอและครอบครัวก็จะพินาศ ใครจะไปรู้ ที่เธอได้รับเลือกเป็นราชินี ก็อาจจะเป็นเวลาสั้นก็ได้”

^{๑๕-๑๖}จากนั้นเอสเธอร์ก็ส่งคำตอบนี้ไปยังโมรเดคัยว่า “ท่านโมรเดคัย ให้ไปรวบรวมชาวยิวทุกคนที่อยู่ในเมืองสุสา ให้ทุก คนอดอาหารเพื่อลูก อย่านำได้กินอาหารและดื่มน้ำเป็นเวลาสาม วันสาม คืน ตัวลูกเองและพวกสาวใช้ ก็จะอดอาหารเหมือนกัน และหลังจากนั้น ลูกก็จะไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ แม้จะไม่ได้ถูกเรียกและเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายก็ตาม ดายเป็นตาย”

^{๑๗}โมรเดคัยจึงขำคลอ้ง * กลับไป และทำตามที่เอสเธอร์สั่งทุกอย่าง

เอสเธอร์พูดกับกษัตริย์

๕ ^๑ในวัน ที่สาม เอสเธอร์แต่งชุดราชินีเต็มยศ และยืนอยู่ที่ลานชั้น ในของวังตรง หน้าห้อง โถงของกษัตริย์ ในขณะนั้น กษัตริย์กำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์หันหน้าออกมายังทางเข้าห้อง โถงนั้น ^๒เมื่อกษัตริย์มองเห็นราชินีเอสเธอร์ยืนอยู่ที่ลานด้านนอก ก็ดีใจมาก พระองค์จึงยื่นคทาทองคำในมือให้เอสเธอร์ นางก็เข้ามาหากษัตริย์ในห้อง โถงนั้น และนางก็จับที่ปลายคทาทองคำของกษัตริย์นั้น

^๓แล้วกษัตริย์ก็ถามพระนางว่า “ราชินีเอสเธอร์ มีอะไรในใจหรือ เธอต้องการขออะไรจากเรา ขอมาได้ เลย แม้แต่ครึ่งหนึ่งของอาณาจักรเรา เราก็งัยจะยกให้เลย”

^๔เอสเธอร์ตอบว่า “ถ้าพระองค์พอใจ ขอให้พระองค์พร้อมทั้งฮามาน มางาน เลียงที่

* ๔:๑๗ คลอง คลองนี้จะแยกเขตวังออกจากตัวเมืองสุสา

หม่อมฉันได้จัดเตรียมไว้แล้วสำหรับพระองค์ในวันนี้ด้วยเถิด”

๕ กษัตริย์จึงพูดว่า “ไปตามฮา มานมาเร็ว เราจะได้ทำตามสิ่งที่เอสเธอร์ขอ”

แล้วกษัตริย์และฮา มานก็ไปงานเลี้ยงที่เอสเธอร์จัดให้กับพวกเขา ๖ ในระหว่างที่พวกเขากำลังดื่มเหล้าอยู่นั้น กษัตริย์ถามเอสเธอร์ว่า “ว่ายังไง เอสเธอร์ บอกมาสิว่าเธอต้องการอะไรจากเรา ขอมาได้เลย แม้แต่ครึ่งหนึ่งของอาณาจักรเรา เราก็ยังจะยกให้เลย”

๗ เอสเธอร์ตอบว่า “สิ่งที่หม่อมฉันจะขอคือ ๘ ถ้าพระองค์พอใจในตัวหม่อมฉัน และเห็นดีด้วยที่จะมอบสิ่งที่หม่อมฉันจะขอนั้น ขอให้พระองค์และฮามานกลับมาอีกครั้งหนึ่งในวันพรุ่งนี้ หม่อมฉันจะจัดงานเลี้ยงให้อีก และหม่อมฉันจะบอกว่าหม่อมฉันจะขออะไร”

ฮามานโกรธโมรเดคัย

๙ เมื่อฮามานออกจากวังมาในวันนั้น เขามีความสุขและสบายใจมาก แต่เมื่อเขาเห็นโมรเดคัยที่รับใช้อยู่ในวัง และโมรเดคัยไม่ยอมยืนขึ้นซึ่งเป็นการเคารพเขา และไม่ได้เกรงกลัวเขาจนตัวสั่นด้วย เขาก็โกรธโมรเดคัย ๑๐ แต่เขาได้ควบคุมอารมณ์ไว้และกลับไปแล้วฮามานให้คนไปตามพวกเพื่อน ๆ ของเขามา รวมทั้งเศเรฆาร์รายของเขาดด้วย ๑๑ แล้วฮา มานก็เริ่มคุยโม้โอ้อวดถึงความร่ำรวยของเขา อวดถึงจำนวนลูกชายที่เขา มี รวมทั้งเกียรติยศต่างๆที่กษัตริย์มอบให้ และโอ้อวดว่ากษัตริย์ได้เลื่อนตำแหน่งให้เขาอยู่เหนือเจ้าหน้าที่ทุกคนของพระองค์ ๑๒ ฮามานยังไม่มีอีกว่า “นอกจากกษัตริย์แล้ว ก็มีแต่ข้าเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ราชินีเอสเธอร์ได้เชิญให้ไปร่วมงานเลี้ยงที่พระนางจัดขึ้น ถวายกับกษัตริย์ และข้าก็ยังคงได้รับเชิญให้ไปกับกษัตริย์อีกครั้งในวันพรุ่งนี้ ๑๓ แต่ทั้งหมดนี้ก็ไม่ได้ทำให้ข้ามีความสุขหรือ ทราบไตที่ข้ายังเห็นโมรเดคัยขวยวิย ทำหน้าที่รับใช้อยู่ในวังของกษัตริย์”

๑๔ แล้วเศเรฆาร์รายของฮา มาน รวมทั้งเพื่อน ๆ ของเขา จึงแนะนำเขาว่า “ให้คนเตรียมเส้าไม้สูงห้าสิบศอกขึ้นมาให้เสียบมันสิ และพรุ่งนี้เช้า ให้ท่านขอให้กษัตริย์เสียบ

โมรเดคัยไว้บนไม้ นั้น จากนั้นค่อยไปงานเลี้ยงกับพระองค์อย่างมีความสุข”

ฮา มานเห็น ด้วยกับความ คิดนี้ เขาจึงเตรียมเส้าไม้ไว้

โมรเดคัยได้รับเกียรติ

๑๕ คตินั้น กษัตริย์อาหุสเอร์สนอนไม่หลับ พระองค์จึงสั่งให้คนใช้นำหนังสือบันทึกเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับกษัตริย์มาอ่านให้ฟัง ๑๖ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้กับกษัตริย์ฟังถึงเรื่องที่โมรเดคัยได้มาบอกให้รู้ถึงแผนการร้ายที่บิกธานา และเทเนซ ชั้นที่สองคนที่เฝ้าทางเข้าห้องส่วนตัวยุทธหลายของกษัตริย์ร่วมกันวางแผนเพื่อทำร้ายกษัตริย์อาหุสเอร์ส ๑๗ กษัตริย์จึงถามว่า “โมรเดคัยได้รับเกียรติและรางวัลอะไรบ้างจากการกระทำครั้งนี้”

เขาตอบว่า “ไม่ได้ รับอะไรเลยครับพระองค์”

๑๘ ฮา มานเพิ่งเข้ามาถึงลานด้านนอกของวัง เพื่อจะมาบอกให้กษัตริย์เสียบโมรเดคัยกับเส้าไม้ที่เขาได้เตรียมไว้ กษัตริย์ถามคนเฝ้าว่า “นั่นใครหรือที่เพิ่งเข้ามาในลานวัง” ๑๙ พวกเขาตอบกษัตริย์ว่า “เป็นฮา มานครับพระองค์”

กษัตริย์จึงพูดว่า “ไปนำตัวเขาเข้ามาสิ”

๒๐ ฮา มานจึงเข้ามา กษัตริย์จึงถามเขาว่า “เราควรจะทำอย่างไรดี กับคนที่เราต้องการจะให้เกียรติ”

ฮา มานคิดในใจว่า “จะมีใครเสีย อีกที่กษัตริย์ต้องการจะให้เกียรติมากกว่าเรา”

๒๑ ฮา มานจึงตอบกษัตริย์ไปว่า “คนที่พระองค์ต้องการจะให้เกียรติหรือ ๒๒ ก็ให้พวกผู้รับใช้นำเสื้อคลุมที่พระองค์เคยสวมใส่ และเอามาตัวหนึ่งที่พระองค์เคยขี่ และเอามงกุฎมาใส่บนหัวม้า ๒๓ และให้ขุนนางชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งของพระองค์ นำสิ่งของเหล่านี้ไปให้กับคนที่พระองค์ต้องการให้เกียรตินั้น ให้ขุนนางสวมเสื้อคลุมของกษัตริย์ให้กับคนๆนั้น และให้เขาขึ้นขี่บนหลังม้า จากนั้นก็ให้ขุนนางคนนั้นจูงม้าที่เขาขี่เดินไปที่ลานเมือง พร้อมกับให้ขุนนางคนนั้นร้องประกาศว่า ‘นี่คือสิ่งที่กษัตริย์ทำ สำหรับคนที่พระองค์อยากจะให้เกียรติ’”

๒๔ กษัตริย์จึงสั่งฮา มานว่า “รีบไปเร็ว เข้าไปนำเสื้อคลุมกับม้า และให้ไปทำตามทุก

อย่างที่เจ้าแนะนำให้กับโมรเดคัยชาวยิวที่ทำหน้าที่รับใช้อยู่ในวัง ไปทำทุกอย่างตามที่เจ้าบอก ปล่อยให้ขาดตกบกพร่องเลย”

๑๑ ดังนั้นฮามานจึงนำเสื้อคลุมและผ้า แล้วเขาก็เอาเสื้อคลุมไปสวมให้กับโมรเดคัย และจงมាំที่โมรเดคัยขี่เดินแห่ไปที่ลานเมือง และเขาก็ป่าวประกาศไปด้วยว่า “นี่คือสิ่งที่กษัตริย์ทำให้กับคนที่พระองค์อยากจะให้เกียรติ”

๑๒ จากนั้นโมรเดคัยก็กลับไปหาหน้าที่ในวัง แต่ฮามานรีบกลับบ้านด้วยความทุกข์ใจ พร้อมกับคลุมหัวด้วยความอับอาย ๑๓ ฮามานเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้เศเรซภรรยาของเขา และพวกเขาเพื่อนหญิงฟังถึงเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับเขา

เพื่อนหญิงชาญฉลาดและเศเรซภรรยาของเขา พูดว่า “ท่านเริ่มล้มลงต่อหน้าโมรเดคัยเนื่องจากเขาเป็นชาวยิว ท่านจะไม่มีวันเอาชนะเขาได้ แต่ท่านจะต้องล้มลงต่อหน้าเขาอย่างแน่นอน”

๑๔ ในระหว่างที่พวกเขาคุยอยู่กับฮามานนั้น พวกขันทีของกษัตริย์ก็มาถึง และรีบพาตัวฮามานไปยังงานเลี้ยงที่เอสเธอร์ได้จัดเตรียมไว้

ฮามานถูกเสียบประจาน

๗ **๑** ดังนั้นกษัตริย์และฮามานจึงไปกินเลี้ยงกับราชินีเอสเธอร์ ๒ และในวันที่สองของงานเลี้ยง ขณะที่พวกเขากำลังดื่มเหล้า อุ่นกันอยู่นั้น กษัตริย์ก็ถามเอสเธอร์อีก คราวว่า “ราชินีเอสเธอร์ เธออยากจะขออะไร ขอมาได้เลย แม้เป็นครั้งแรกของอาณาจักรเรา เราก็จะยกให้”

๓ ราชินีเอสเธอร์ตอบว่า “ข้าแต่กษัตริย์ ถ้าหม่อมฉันเป็นที่พอใจของพระองค์ และถ้าพระองค์เห็นด้วย หม่อมฉันขอให้พระองค์ไว้ชีวิตของหม่อมฉัน และชีวิตของคนของหม่อมฉันด้วยเถิด นี่แหละคือสิ่งที่หม่อมฉันขอ ๔ เนื่องจากหม่อมฉันและคนของหม่อมฉันได้ถูกขายเพื่อเอาไปทำลายไปฆ่า และไปทำให้พินาศสิ้น ถ้าพวกเราถูกขายให้ไปเป็นทาสชายทาสหญิง หม่อมฉันก็คงจะนั่งเสียเพราะความทุกข์ยากนั้นมันเล็กน้อยเกินกว่าที่จะรบกวนพระองค์”

๕ กษัตริย์อาหุสเธอร์สถามราชินีเอสเธอร์ว่า “มันเป็นใครกัน ถึงได้บังอาจทำอย่างนั้นกับคนของเธอ ตอนนั้นมันอยู่ที่ไหน”

๖ เอสเธอร์ตอบว่า “ชายที่เป็นคู่อริ และศัตรูของพวกเขาเรานั่น คือไอ้คนชั่วฮามานคนนี่”

ฮามานก็กลัวสุดขีดต่อหน้ากษัตริย์และราชินี ๗ กษัตริย์ก็ลุกขึ้นด้วยความโกรธ iringงานเลี้ยงไปแล้วเดินออกไปในสวนของวัง แต่ฮามานอยู่ข้างใน อ้อนวอนขอชีวิตต่อราชินีเอสเธอร์ เพราะเขารู้ว่ากษัตริย์ได้ตัดสินใจแล้วว่า จะฆ่าเขา ๘ เมื่อกษัตริย์กลับมาจากสวน เข้ามาที่ห้องงานเลี้ยง ฮามานกำลังหมอบอยู่บนผ้า นั่งยาวที่เอสเธอร์เอนกายอยู่ กษัตริย์จึงพูดว่า “นี่ขนาดเรายังอยู่ในตึกนี้ เจ้ายังกล้าลบลามราชินีหรือ”

ทันทีที่กษัตริย์พูดจบ คนของพระองค์ก็เข้ามาปิดหน้าฮามานไว้ ๙ ฮารโบนาขันทีคนหนึ่งของกษัตริย์พูดว่า “ฮามานได้เตรียมเสาะไม้สูงทำสืบศอกไว้ที่หน้าบ้านของเขา เพื่อเตรียมไว้เสียบโมรเดคัย ผู้ที่ได้เปิดโปงถึงแผนการร้ายและได้ช่วยชีวิตของพระองค์ไว้”

กษัตริย์จึงพูดว่า “เอาฮามานไปเสียบไว้ที่เสานั้น”

๑๐ ดังนั้น พวกเขาก็จึงเสียบฮามานไว้บนเสาะไม้ที่ฮามานได้เตรียมไว้สำหรับเสียบโมรเดคัย หลังจากนกษัตริย์จึงหายโกรธ

กษัตริย์มีคำสั่งให้ช่วยชาวยิว

๘ **๑** ในวันเดียวกันนั้น กษัตริย์อาหุสเธอร์สยกทรัพย์สมบัติทั้งหมดของฮามานที่เป็นศัตรูของชาวยิวให้กับราชินีเอสเธอร์ และเอสเธอร์ก็ได้บอกให้กษัตริย์รู้ว่าจะนางกับโมรเดคัยเป็นญาติกัน โมรเดคัยก็เลยได้มาเข้าเฝ้ากษัตริย์ ๒ จากนั้น กษัตริย์จึงถอดแหวนตราประทับให้กับโมรเดคัย เป็นแหวนที่พระองค์เอาคืนมาจากฮามาน แล้วเอสเธอร์ได้มอบทรัพย์สมบัติทั้งหมดของฮามานให้กับโมรเดคัยดูแล

๓ เอสเธอร์ได้พูดกับกษัตริย์อีกครั้ง หนึ่งนางล้มตัวลงแทบเท้าของพระองค์และร้องไห้ นางได้อ้อนวอนขอความเมตตาจากกษัตริย์ให้ยกเลิกแผนการชั่วร้ายของฮามานชาวอากัก ที่จะทำลายชาวยิว

“กษัตริย์ได้ยื่นคทาทองคำให้กับเอสเธอร์ แล้วนางก็ลุก ขึ้นมายืนอยู่ต่อ หน้าพระองค์^๕ นางพูดว่า “ข้าแต่กษัตริย์ ถ้าพระองค์เห็นด้วย และพอใจในตัวของหม่อมฉัน และถ้าพระองค์เห็นว่าความคิดนี้ดี และถ้าพระองค์ชอบใจในตัวหม่อมฉัน ขอรพระองค์ช่วยเขียนคำ สั่งออกไป เพื่อกลับคำ สั่งเดิมของฮามาน ลูกชายของฮัม เมตาธา ชาวอากัก เพราะฮามา นได้สั่งจดหมายออกไป สั่งให้ทำลายล้างชาวยิวให้หมดสิ้นไปในทุกมณฑลที่อยู่ในอาณาจักรของพระองค์^๖ หม่อมฉันทนไม่ได้หรอกที่จะเห็นคนของหม่อมฉันได้รับความทุกข์ทรมานอย่างนั้น หม่อมฉันทนไม่ได้หรอกที่จะเห็นครอบครัวของหม่อมฉันต้องพินาศไป”

“กษัตริย์อาหสุเอรัสจึงตอบราชินีเอสเธอร์ และโม รเดคัยชาวยิวว่า “เราว่าฮามา นวางแผนจะฆ่าชาวยิว นั้นเป็นเหตุที่เรายกทรัพย์สมบัติทั้งหมดของฮามา นให้กับเอสเธอร์ และให้เสียบเขาไว้บนไม้ นั้น^๗ ตอนนีให้เจ้าทั้งสองเขียนจดหมายขึ้น พวก เจ้าเห็นสมควรจัดการเรื่องของชาวยิวยัง ไร ก็ให้เขียนไปตาม นั้น แล้วเอาแหวนของเราประทับลงบนจดหมายนั้น เพราะคำ สั่งที่ถูกเขียนโดยชื่อกษัตริย์และประทับ ตราด้วยแหวนนี้ จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้”

“พวกเสมียนของวังก็ถูกตาม ตัวมาอย่างรวดเร็ว ในวัน ที่ยี่สิบ สามเดือนสาม เป็นเดือนสิวัน และคำ สั่งใหม่ก็ถูกเขียนขึ้นตาม คำ สั่งของโม รเดคัย เพื่อส่งไปให้กับชาวยิว พวกผู้ควบคุมภาค พวกบรรดาผู้ ว่าราชการ และเจ้า หน้าที่มณฑลต่างๆทั้งหนึ่ง ร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑล เริ่มตั้งแต่ประเทศอินเดียไปจนถึงประเทศอุซ จดหมายนี้เขียนเป็นอักษรของแต่ละมณฑล และเป็นภาษาของแต่ละชนชาติ และยังเขียนเป็นตัว อักษรยิวและเป็นภาษายิวด้วย^{๑๐} โม รเดคัย เขียนคำ สั่งเหล่านี้ภายใต้ชื่อของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับ ตราด้วยแหวนของพระองค์ และส่งไปกับผู้ถือสารที่ไ้ฆม้า เร็ว เป็นม้าที่เลี้ยงไว้สำหรับกษัตริย์เท่านั้น

^{๑๑} คำ สั่งนั้นบอกว่ กษัตริย์อนุญาตให้ชาวยิวในทุกเมืองสามารถรวม ตัวกันเพื่อปกป้องชีวิตของตนได้ พวกเขาได้ รับสิทธิที่จะทำลาย ฆ่า และกวาดล้างให้สิ้น ชากต่อพวกศัตรูไม่ว่าจะมาจากมณฑลหรือชาติใดๆ

ก็ตาม และพวกเขาก็ยังได้ รับอนุญาตให้ฆ่าลูกหลาน และผู้หญิงของศัตรูเหล่านั้น พวกยิวมีสิทธิที่จะยึดหรือทำลายทรัพย์สินของพวกศัตรูได้

^{๑๒} พวกยิวมีสิทธิที่จะทำสิ่งต่างๆเหล่านี้ได้ในหัวทุทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส ในวัน ที่สิบ สาม เดือนสิบ สอง ซึ่งคือเดือนอาดาร์^{๑๓} พวกสำเนาของจดหมายนี้จะออก เป็นกฎหมายในทุกมณฑล และประกาศให้กับทุกชนชาติได้ รั เพื่อให้ชาวยิวเตรียมพร้อมที่จะแก้แค้นศัตรูของพวกเขาในวันนั้น^{๑๔} พวกผู้ถือสาร จึงขี่ม้าทั้งหลายของกษัตริย์ ออกไปอย่างรวดเร็วเท่า ที่จะทำให้ ตาม คำ สั่งของกษัตริย์ นอกจาก นั้น กฎหมายนี้ยังประกาศใช้ในเขตวังของเมืองสุสาด้วย

^{๑๕} แล้วโม รเดคัยก็ได้ออกไปจากการเข้าเฝ้ากษัตริย์ และแต่ง ตัวด้วยเสื้อผ้าของราชวงศ์ ซึ่งเป็นสี ม่วงและสี ขาว และใส่มงกุฎทองคำอันใหญ่ และเสื้อคลุมสีขาวและสีม่วง ซึ่งทำจากผ้า ลินินอย่างดี ในขณะที่ชาวยิวเมืองสุสาต่างร้องตะโกนด้วยความยินดี

^{๑๖} ฝ่ายพวกชาวยิวก็ชื่นชมยินดี มีความสุข และมีเกียรติ

^{๑๗} ในทุกมณฑล ทุก เมือง ทุก แห่งที่คำ สั่งและกฎหมายของกษัตริย์ไป ถึง ก็จะมี ความยินดี มีความสุข มีการเลี้ยงฉลอง และเป็นวัน หยุดของพวกชาวยิว หลาย คนจากชนชาติต่างๆที่อยู่ในแผ่นดิน นั้นหันได้เปลี่ยนเป็นชาวยิว เนื่องจากพวกเขาเริ่มกลัวชาวยิว

ชัยชนะของชาวยิว

๙^๑ เมื่อถึงวันที่สิบ สามของเดือนสิบ สอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ นี้เป็นวันที่ คำ สั่งของกษัตริย์เริ่มมีผลบังคับใช้ เป็นวันที่พวกศัตรูของชาวยิวหวังจะเอาชนะชาวยิว แต่มันกลับกลายเป็นว่า ชาวยิวได้ชนะพวกศัตรูของพวกเขาแทน

^๒ บรรดาชาวยิวต่างมารวมตัวกันตามเมืองต่างๆของตน ในทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส เพื่อมาต่อต้านคนเหล่านั้นที่อยากจะทำลายพวกเขา ไม่มีใครสามารถต่อต้านการโจมตีของชาวยิวได้ เพราะคนเหล่านั้นล้วนเกรงกลัวพวกยิว^๓ เจ้า หน้าทีทั้งหลายตามมณฑลต่างๆ พวกผู้ควบคุมภาค รวมทั้งผู้ว่าราชการ และเจ้าหน้าทีในวัง ต่างก็สนับสนุนชาวยิว เพราะพวกเขาเกรงกลัวโม รเดคัย

๔ เนื่องจากโมรเดคัยเป็นคนสำคัญของวัง ซึ่งมีชื่อเสียงเลื่องลือไปทั่วทุกมณฑล เพราะเขามีอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ

๕ แล้วชาว ยิวก็โจมตีศัตรูทั้งหมดของพวกเขา ด้วยดาบ พวกเขาฆ่าและทำลายพวกพวคนั้น ชาว ยิวทำกับคนที่เกลียด ซึ่งพวกเขาตามความพอใจ ๖ พวกเขาได้ฆ่าและทำลายผู้ขายห่า ร้อยคนที่เป็นศัตรูของพวกเขา ในเขตวังของเมืองสุสา ๗ ในจำนวนนี้มี ปาร์ ชัน ดาธา ดาล โฟเน อัส ปาธา ๘ ไป ราธา อาดัลยา อารี ดาธา ๙ ปารัมชทา อารี ลัย อารี ดัย และไว ซาธา ๑๐ คนพวกนี้เป็นลูกชายทั้งสิบ คนของ ฮาแมน ลูกของฮัม เม ดาธา ศัตรูของพวกเขา ยิ่งแต่พวกเขาไม่ได้ปล้นข้าว ของของพวกเขาศัตรูนั้น

๑๑ ในวันเดียวกันนั้น กษัตริย์ก็ได้ รับ รายงานถึงจำนวนคนที่ถูก ฆ่าในเขตวังของเมืองสุสา ๑๒ พระองค์ได้พูดกับราชินี เอสเธอร์ ว่า “พวกชาว ยิวได้ฆ่าและทำลายผู้ขายไป ห้า ร้อยคนในเขตวังของเมืองสุसानี้ รวมทั้ง ลูกชายทั้งสิบคนของฮาแมนด้วย พวกเขาจะทำมากยิ่งขึ้น กว่านั้นอีกในมณฑลอื่นๆของเรา มีอะไรอีก ใหม่ที่เจ้าอยากจะให้จัดการบอกเรามา แล้วเราจะจัดการให้”

๑๓ เอสเธอร์ตอบว่า “ถ้าพระองค์พอใจ ขอ อนุญาตให้พวกชาว ยิวที่อาศัยอยู่ในเขตวังของเมืองสุสา ทำอย่างเดียวกันนี้อีกในวันพรุ่งนี้ และขอ ให้เสียบลูกทั้งสิบ คนของฮาแมนบนเสาไม้”

๑๔ กษัตริย์จึงสั่งให้เป็นไปตามที่เอสเธอร์ขอ และได้ประกาศให้มันเป็นกฎหมายในเขตวังของเมืองสุสา และพวกเขาก็ได้เสียบลูกชายทั้งสิบคนของฮาแมน ๑๕ จากนั้นพวกยิวที่อยู่ในเมืองป้อมสุสาก็ได้รวม ตัวกันอีกครั้งในวัน ที่สิบ สี่ของเดือนอาดาร์ และได้ฆ่าคนในเมืองป้อมสุสาไปอีกสามร้อยคน แต่ไม่ได้ปล้นข้าวของของพวกเขา

๑๖ ส่วนพวก ยิวที่อาศัยอยู่ตามมณฑลต่างๆของกษัตริย์ ก็ได้รวมตัวกันเพื่อปกป้องตัวเองให้รอดพ้นจากศัตรู พวกเขาได้ฆ่าศัตรูไปเจ็ดหมื่นห้าพันคน แต่ไม่ได้ปล้นข้าวของของพวกเขา ๑๗ เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในมณฑลต่างๆในวัน ที่สิบ สาม ของเดือนอาดาร์ แล้วในวัน ที่สิบ สี่ คน ยิวก็ได้หยุด พักและเลี้ยงเฉลิมฉลองกันในวันนั้น

เทศกาลปูริม

๑๘ แต่พวกชาว ยิวที่อยู่ในเขตวังของเมืองสุสาได้รวม ตัวกันเพื่อปกป้องตัว เองในวัน ที่สิบ สามและสิบ สี่ของเดือนอาดาร์ แล้วหยุดพักในวัน ที่สิบ ห้า และชาว ยิวเหล่านี้ได้เลี้ยงเฉลิมฉลองกันในวันนั้น ๑๙ นั่นเป็นเหตุที่พวกเขา ยิวที่อาศัยอยู่ตามชนบทต่างๆที่ไม่ได้มีกำแพงเมือง ถือเอาวันที่สิบ สี่ของเดือนอาดาร์ เป็นวัน หยุดเพื่อเลี้ยงเฉลิมฉลองกัน และต่างที่ส่งอาหารเป็นของขวัญให้แก่ กันและกันในวันนั้น

๒๐ โม รเดคัยได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ทั้งหมด และเขาได้ส่งจดหมายไปถึงชาว ยิวทุกคน ที่อาศัยอยู่ในมณฑลทุก แห่งของกษัตริย์อาหุเสรัส ทั้งใกล้และไกล ๒๑ เขาเขียนไปให้กับชาว ยิวทุกคน ให้ถือวันที่สิบ สี่และวัน ที่สิบ ห้าของเดือนอาดาร์ เป็นวันหยุดประจำปี ๒๒ เพราะวันเหล่านั้นเป็นวันที่บรรดาชาว ยิวได้กำจัดพวกศัตรูของพวกเขา และเป็นเดือนที่ความทุกข์ โศกของพวกเขา ได้กลายเป็นความชื่นชมยินดี การคร่ำครวญของพวกเขา กลายเป็นการเลี้ยงฉลอง เขาบอกให้พวกเขาให้เฉลิมฉลองเลี้ยงกันในวันเหล่านี้ และส่งอาหารเป็นของขวัญให้แก่กันและกัน และส่งอาหารเป็นของขวัญให้กับคนยากจนด้วย

๒๓ ดังนั้นชาว ยิวจึงตกลงที่จะรักษาเทศกาลนี้ที่พวกเขาได้เริ่ม ต้นไว้ตลอดไป ตามที่โมรเดคัยได้เขียนมา

๒๔ ฮาแมน ลูกชายฮัม เม ดาธา ชาวอากัก ศัตรูของพวกเขา ชาว ยิว ได้วางแผนชั่วเพื่อทำลายชาว ยิว เขาได้ทำการเสียหาย ที่เรียกว่า “เปอร์” เพื่อทำลายพวกยิวให้พินาศสิ้น ๒๕ แต่เมื่อกษัตริย์ได้ล่วง รู้แผนการนั้น พระองค์พูดว่า “ขอให้คำสาปชั่วร้ายที่ฮาแมนเขียนเพื่อทำลายชาว ยิวนี้ เกิด ขึ้นกับเขาแทน” ดังนั้นฮาแมนและลูกชายจึงถูกเสียบที่เสาไม้

๒๖-๒๗ ดังนั้น ประชาชน จึงเรียกวันเหล่านั้นว่า “ปูริม” ซึ่งมาจากคำว่า “เปอร์” โมรเดคัยได้เขียนจดหมายบอกให้ชาว ยิวเฉลิมฉลองเทศกาลนี้ในสอง วันที่ทำหุนดินของทุก ปี เพื่อให้ระลึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ดังนั้นพวกยิวจึงถือเป็นประเพณีสำหรับพวกเขาและลูก หลานของพวกเขาตามที่โม

รเดคัยบอก ^{๒๘} เพื่อพวก เขาจะถือเทศกาลนี้ไว้ และรักษาไว้สืบต่อไปในทุก ยุคทุก สมัย ในทุกครอบครัว ในทุกมณฑล และในทุกเมือง คนยิวจะต้องเฉลิมฉลองเทศกาลปูริมนี้ทุก ปีไม่หยุด หย่อน และรักษาเทศกาลนี้ตลอดไป และไม่ปล่อยให้มันหมดสิ้นไปจากผู้สืบเชื้อสายของชาวยิว

^{๒๙} จากนั้น ราชนีเอสเธอร์ ลูกสาวอาบีฮาอิล กับโม รเดคัยชาว ยิว ก็เขียนจดหมายออกมาอย่างเป็นทางการ เพื่อรับรองเทศกาลปูริม นี่เป็นจดหมายฉบับที่สอง ^{๓๐} ซึ่งถูกส่งไปยังชาวยิวทั้งหลาย ในหนึ่ง ร้อยยี่สิบ เจ็ด มณฑล ในอาณาจักรของกษัตริย์อา ห สุ เอ รัส ในจดหมายนั้น พวกเขาบอกว่า “ขอให้พวก ท่านอยู่เย็นเป็นสุข และมีความมั่นคง ^{๓๑} พวก ท่านและลูก หลานของพวก ท่านต้องไม่มีสิ่งที่จะเฉลิมฉลองเทศกาลปูริมในเวลาที่กำหนดไว้และตามอย่างที่เราสั่ง และพวก ท่านก็ต้องทำตามคำ แนะนำเกี่ยวกับ การ

คร่ำครวญและอดอาหารที่เราสั่งด้วย” ^{๓๒} กฎ เกี่ยว กับเทศกาลปูริมนี้ได้ถูกเขียนขึ้น มาตามคำสั่งของราชนีเอสเธอร์ และได้ถูกจดไว้ในหนังสือบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ

โมรเดคัยได้รับเกียรติ

^๑ ต่อ มา กษัตริย์อา ห สุ เอ รัสได้ **๑๐** เรียกเก็บภาษีจากหัวแผ่นดินของ พระองค์ รวมไปถึงชายฝั่งทะเลด้วย ^๒ เรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวกับอำนาจ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ รวมทั้งสาเหตุที่พระองค์ได้เลื่อนยศให้โม รเดคัยได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือประจำวันของกษัตริย์แห่งมีเดีย และเปอร์เซีย ^๓ เนื่องจากโม รเดคัยมีตำแหน่งรองจากกษัตริย์อาหสุเอรัส เขาเป็นที่นับถือของพวกชาวยิว และมีชื่อเสียงโด่งดังในหมู่พี่น้องชาวยิวทั้งหลาย เขาแสวงหาความเป็นอยู่ที่ ดีให้ประชาชนของเขา และนำสันติสุขมาให้กับคนยิวทั้งหมด